

“Gù gù gù... gùùù...
Gù gù gù... gùùù...”

Tiếng kêu của chim Kim Oanh
tai bạc vang lên khắp rừng già,
đánh thức gấu Năm bừng tỉnh.
Nó mở choàng đôi mắt.

“Mẹ, mẹ ơi!” - Năm cuống
quýt nhìn quanh bốn phía, nhưng
không thấy bóng hình mẹ!

Ngày hôm qua, gấu mẹ đuổi theo mùi thơm hấp dẫn đến tận gian nhà gỗ nhỏ ở tí xa, gấu mẹ đưa cả Năm đến đó. Thế rồi gấu Năm lạc mất mẹ. Nó nhớ mẹ vô cùng!

Không còn sự chăm chút của mẹ, Năm vừa đói vừa khát, nó đành đi lang thang khắp nơi kiếm ăn. Năm ngửi chỗ này một tí, ngó chỗ kia một tẹo, hễ thấy cây nào có quả là vội vàng hái ngay xuống nếm thử.

Nấm chằm chỉ trèo lên cây cối ven đường kiếm cái ăn.
Nhưng thứ không hợp khẩu vị thì gấu ta vớt toẹt xuống đất.

Gấu Nấm đi qua chỗ nào thì chỗ ấy như bị con cuồng phong
càn quét, cành lá rơi rụng chát thành đống dưới đất.

